

ע"פ 3509/17 - דפארו בלאיי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 3509/17

ע"פ 3560/17

לפני:
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער בע"פ 3509/17 דפארו בלאיי
והמשיב בע"פ 3560/17

נ ג ד

המשיבה בע"פ 3509/17 מדינת ישראל
והמערער בע"פ 3560/17

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין, וערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז לוד בתפ"ח 3865-11-14 שניתנו ביום 21.9.2016 וביום 16.3.2017 על ידי כבוד השופטים ר' לורך, צ' דותן וד' עטר

תאריך הישיבה: כ"ג בסיון התשע"ט (26.06.2019)

בשם המערער בע"פ 3509/17 עו"ד גיא עין-צבי
והמשיב בע"פ 3560/17

בשם המשיבה בע"פ 3509/17 עו"ד טל (אדיר) כהן
והמערער בע"פ 3560/17

פסק-דין

**

השופט י' עמית:

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של ניסיון רצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977

עמוד 1

(להלן: חוק העונשין), ובעבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ומעשה שהיה כך היה, ונקדים ונדגיש כי רובן ככולן של העובדות אינן שנויות במחלוקת.

2. בין המערער למתלוננת היכרות קודמת. בחודשים שקדמו לאירוע נשוא כתב האישום, המערער סבר כי המתלוננת "מלכלכת עליו", מה שעורר את כעסו. ביום האירוע, ה-6.10.2014, נסע המערער אל המפעל שבו עבדה המתלוננת, לאחר שהצטייד מראש בגרזן. המערער המתין למתלוננת, ועם יציאתה מהמפעל, התקדם לעברה, עצר את הרכב, פתח את החלון וביקש ממנה להיכנס לרכב כדי לשוחח עמה. משסירבה המתלוננת, יצא המערער מהרכב כשהוא אוחז בגרזן, ואיים עליה בדרישה כי תיכנס לרכב. משעמדה המתלוננת בסירובה, הניף המערער את הגרזן לעברה. המתלוננת הצליחה בתחילה לתפוס בגרזן אך לאחר מכן שמטה את אחיזתה, והמערער היכה אותה בלהב הגרזן באזור הרקה. המתלוננת ניסתה לברוח, אך המערער רדף אחריה תוך שהוא מניף את הגרזן. המתלוננת נפלה, והמערער המשיך להכות בראשה באמצעות הגרזן מספר פעמים. עוברי אורח הגיעו למקום והמערער נמלט תוך שהוא משליך את הגרזן. המתלוננת הובהלה לבית החולים במצב אנוש, עברה מספר ניתוחים, ולאחר ששהתה בבית החולים במשך חודש ימים (כמחצית התקופה הייתה מורדמת ומונשמת), שהתה כחודשיים נוספים בבית לוינשטיין. כיום סובלת המתלוננת מחולשה בפלג גופה, וכן איבדה את ראייתה באחת מעיניה.

בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו, והשית עליו, בין היתר, 14 שנות מאסר בפועל, וכן פיצוי למתלוננת בסך 50,000 ₪.

3. על הכרעת הדין וגזר הדין נסבים שני הערעורים המאוחדים שבפנינו. המערער הלין בערעורו על הרשעתו בעבירה של ניסיון רצח, והמדינה הלינה בערעורה על קולת העונש וגובה הפיצוי שנפסק לזכות המתלוננת.

אפתח בערעורו של המערער.

ע"פ 3509/17

4. המערער טען כי לא הוכחה הכוונה הנדרשת לשם הרשעה בניסיון רצח. בהקשר זה הצביע המערער בעיקר על אמירותיו לשוטרים מיד בסמוך לאחר מעצרו ובמהלך חקירתו, כי לא התכוון להרוג את המתלוננת. כן הצביע המערער על כך שלאחר המכה הראשונה, הוא היכה את המתלוננת בחלק הקהה של הגרזן, ואילו אכן ביקש לרצוח אותה, מן הסתם היה יכול לעשות כן עת הייתה מוטלת על הרצפה.

5. אקדים ואומר, כי אפילו ערעורו של המערער היה מתקבל, הרי שהערעור חסר תוחלת מבחינה אופרטיבית. זאת, מאחר שגם אם הייתי נכון להמיר את העבירה מניסיון לרצח לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, לא היה בכך כדי לשנות את תקופת המאסר שהושתה על המערער. זאת, בהינתן הנסיבות החמורות של המעשה ועברו הפלילי של המערער, כפי שיפורט בהמשך (וראו ע"פ 4401/13 אנורי נ' מדינת ישראל (9.12.2005), שם הושת על המערער מאסר בפועל של 18 שנים לאחר שהורשע בעבירה של גרימת חבלה בכוונה

מחמירה חלף עבירה של ניסיון לרצח).

6. מכל מקום, גם לגופו של ערעור לא מצאתי בו ממש. אין חולק כי המערער העביר את הגרזן מביתו לתא המטען של מכוניתו שלושה ימים קודם לאירוע. יש בכך כדי להעיד שתכנן לעשות בגרזן שימוש כנגד המתלוננת. בבוקר יום האירוע פגש המערער את המתלוננת עם ילדיה, ואז החליט להגיע בהמשך היום אל מקום עבודתה. עוד טרם פגש במתלוננת, הוציא המערער את הגרזן מהתא האחורי והעבירו לקדמת הרכב. המדובר בגרזן שעשוי כולו מברזל, גרזן כבד שהמערער עצמו הסביר שהיה עליו לאחוז בו בשתי ידיו כדי להניפו, גרזן שלדברי המערער שימש אותו לשחיטת כבשים או לפירוק הבשר לאחר השחיטה.

ארבעה עדי ראיה, עוברי אורח מקריים, תיארו את המרדף של המערער אחר המתלוננת, כשזו נסה מפניו עם גבה אליו, בעוד המערער רודף אחריה תוך כדי הנפת הגרזן מעלה ומטה בניסיון להכות בה. אחת מהעדות העידה כי המערער חבט במתלוננת לאחר שנפלה, באופן "ברוטלי וחזק". עד אחר תיאור כי ראה אדם מניף גרזן מלמעלה למטה, שתי הנפות מלאות כלפי מה שתחילה חשב שהוא שק חול, מאחר שלא הייתה כל תזוזה של הגורם שעל הכביש. העד אף סבר לתומו כי מדובר בביצוע עבודות בכביש. עד אחר הבחין בכך שהמערער הכה אישה שהייתה שרועה על הרצפה, ותיאר את המערער כ"בחור שמכה באמוק". העד הוסיף ותיאר כי המערער המשיך להכות במתלוננת למרות שהעד נסע לכיוונו וצפר לעברו כדי שיפסיק.

כאמור, מדובר בגרזן כבד שעשוי כולו מברזל. לכן, העובדה שהמערער - לאחר שהיכה במתלוננת ברקתה בלהב הגרזן - הוסיף והיכה בראשה שוב ושוב בעוצמה ובתנופה באמצעות צידו הקהה של הגרזן, מקימה את "חזקת הכוונה", קרי, חזקה לפיה אדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו. אכן, תמיהה היא הכיצד נותרה המתלוננת בחיים, אך זאת יש לזקוף לא לרצונו הטוב של המערער להכות בה "במתינות", אלא לנפלאות הרפואה בישראל ולמיומנותם של הרופאים בבית החולים.

7. די בכל אלה כדי לדחות את הערעור. משהוכח המניע של המערער, איני נדרש לטיב הקשרים הקודמים בין המתלוננת לבין המערער ואיני נדרש לממצאי עובדה נוספים שקבע בית משפט קמא, כמו הממצא לפיו המערער שינה את גרסאותיו מספר פעמים לאורך החקירה ובעדותו, באופן שלא ניתן היה לרכוש אמון לדבריו, בלשון המעטה.

קיצורו של דבר, שלא עלה בידי המערער להפריך את חזקת הכוונה, שזעקת מהצטברות נסיבות האירוע.

אשר על כן, דין הערעור מטעם המערער להידחות.

ע"פ 3560/19

8. ערעור המדינה נסב על קולת עונשו של המערער. לגישת המדינה, העונש אינו משקף את חומרת המעשה ואכזריותו, ואת מידת הפגיעה במתלוננת. זאת, במיוחד בהינתן עברו הפלילי של המערער.

9. המערער הורשע בעבר בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפרת הוראה חוקית, עבירות שאותן ביצע בשנת 2003 ובגין נשפט ל-3.5 שנות מאסר. המעשים בוצעו כנגד בת זוגו לשעבר, על רקע ביטול אירוסיהם. במהלך אותו אירוע, המערער דקר את המתלוננת באמצעות סכין, השליך לעבר ראשה אבן גדולה, ובכך גרם לה שברים בעצמות הגולגולת והאף, וחתך במצח ובעורף. הנה כי כן, למערער חיבה מיוחדת לאזור הראש של קורבנותיו. מכל מקום, למרות עונש המאסר שהושת עליו בשעתו, המערער לא הפנים את לקחו, מה שמעיד על מסוכנותו כ"שור מועד".

10. למרות זאת, ולא בלי התלבטות, לא מצאתי להיעתר לערעור המדינה, באשר איננו סבורים כי העונש של 14 שנים שהושת על המערער חורג במידה כזו המצדיק התערבות של ערכאת הערעור (השוו ע"פ 413/10 פלוני נ' מדינת ישראל (22.3.2011), שם הושת מאסר בפועל של 14 שנים בגין ניסיון רצח של בת זוג תוך שימוש בגרזן; ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019), שם הושת מאסר בפועל של 14 שנים בגין ניסיון רצח של בת זוג ושורה ארוכה של עבירות אלימות).

עם זאת, מצאנו כי נוכח נסיבות המקרה ונוכח הנזק הכבד שנגרם למתלוננת, יש להכפיל את גובה הפיצוי שהושת על המערער ולהעמידו על הסך של 100,000 ₪.

סוף דבר

11. אשר על כן אנו דוחים את שני הערעורים, בכפוף לכך שגובה הפיצוי שהושת על המערער בגזר דינו של בית המשפט קמא יועמד על הסך של 100,000 ₪. יתר הוראות גזר הדין ישארו על כן.

ניתן היום, ה' בתמוז התשע"ט (8.7.2019).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט